

δὲ καὶ τρίτος παρομοίως. Ὁ Ἄγγλος ἠπόρησε, καὶ ἐξῆλθεν εἰς τὰ δάση μετὰ τῆς συζύγου του, ὥστε νὰ βραιοθῶσι πόθεν ἡ ταραχὴ προήρχετο. Περιῆλθον ἱκανὴν ὥραν ἀχροαζόμενοι προσεκτικώτατα, ἀλλὰ δὲν ἤκουον τίποτε. Ἐπὶ τέλους ἤκουσαν μικρὸν τινα ἤχον, καὶ ἀχροασθέντες ἐτι προσεκτικώτερον, ἐνόμισαν ὅτι προήρχετο ἐκ τοῦ ἐδάφους. Κύψας δὲ, καὶ θέσας τὸ ὠτίον του πλησίον τῆς γῆς, εὐρήκε τὸν τόπον. Ἦκουεν ἀσθενῆ κρῶγην, ἀπαράλλακτον ὡς γατακίου. Ἀποξύσας τὸ χῶμα καὶ τὴν ἄμμοον μὲ τὰς χεῖράς του, εἶδε πλάκα· σηκώσας δὲ καὶ τὴν πλάκα, τί νομίζεις ὅτι εὐρήκε; Γατάκιον; Ὁχι· ἀλλὰ νήπιον, ἄθλιον νήπιον! Τίς τάχα ἔβαλεν αὐτὸ ἐκεῖ; Ἡ ἰδίᾳ του νόμιμος μ ἦ τ η ρ, ἦτις, ἄστοργος οὖσα, ἔθαψεν αὐτὸ ζωντανόν! Ὁ Ἄγγλος παρέδωκεν αὐτὸ εἰς τὰς ἀγκάλας τῆς συζύγου του· τὸ περιποιηθῆσαν καὶ τὸ ἀνέθρεψαν· εἶναι δὲ τῶρα δεκατετραετῆς κόρη, καὶ εὐρίσκειται εἰς τὴν Ἀγγλίαν μετὰ τοῦ Ἀγγλοῦ καὶ τῆς Ἀγγλίδος.

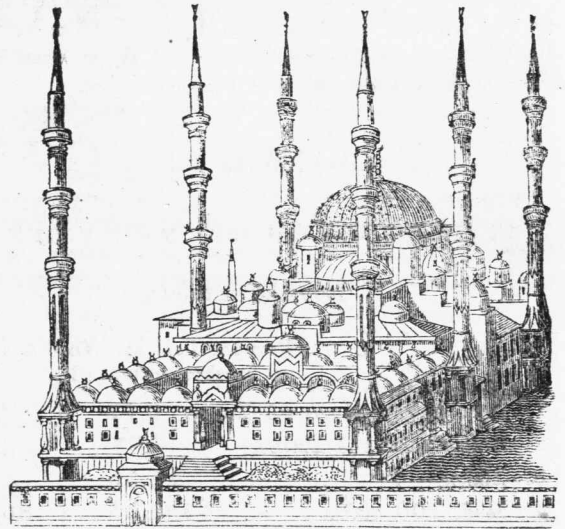
ΠΕΡΙ ΤΟΥ ΝΩΠΟΥ ἈΡΤΟΥ.

ΠΟΛΛΟΙ παραπονοῦνται ὅτι ὁ νωπὸς ἄρτος εἶναι βλαβερὸς, ὀλίγοι δὲ μὴ γνωρίζουσι τὸ ἀληθὲς αἴτιον τῆς βλάβης. Τὰς νοσώδεις συνεπείας δὲν ἐπιφέρει ἡ χημικὴ σύνθεσις, ἀλλ' ἡ μηχανικὴ ἐνέργεια αὐτοῦ. Ὁ νωπὸς ἄρτος ἐπιδέχεται μεγίστην πίεσιν, καὶ διὰ τοῦτο σπᾶνως μασσῆται ἱκανῶς καταπίνεται μὲ εὐκολίαν, καὶ πᾶμπολυς, ἔπειτα δὲ μὲ ἴσην εὐκολίαν ἐκτείνεται ἀπορρόφων τὰ ἐν τῷ στομάχῳ ὑγρά· ἐπομένως τὸ ὄργανον τοῦτο, αἰφνιδίως καὶ ὑπερβολῇ διατεινόμενον, οὐ μόνον πάσχει αὐτὸ, ἀλλὰ θλίβει καὶ τὰ γειτονικὰ αἱματηφόρα ἄγγεῖα, ὥστε οὐσιωδῶς ἐμποδίζει τὴν γενικὴν κυκλοφορίαν· ἐντεῦθεν τὰ δεινὰ ἀποτελέσματα τοῦ τρώγειν νωπὸν ἄρτον.

ΠΕΡΙΓΡΑΦΗ ΤΗΣ ΚΩΝΣΤΑΝΤΙΝΟΥΠΟΛΕΩΣ.

Συνέχεια. Ἴδε Σελ. 24—27.

ΤΑ ἐν Κωνσταντινουπόλει Σουλτανικὰ τεμένη ἢ τζαμιά, ὅσα διαφέρουσιν εἰς καλλονὴν τέχνης, καὶ μέγεθος, καὶ πολυτέλειαν, εἶναι δέκα ἢ ἑνδεκά τὸν ἀριθμόν. Πρῶτον τὴν ἀρχαιότητα εἶναι τὸ Μουχμεδιεὶ καλούμενον, ἀνεγερθὲν περὶ τὸ 1471 ὑπὸ Μεχμέτ τοῦ Β', ἐπὶ τῆς τοποθεσίας τοῦ κατεδαφισθέντος ναοῦ τῶν Ἁγίων Ἀποστόλων, ἀπὸ τε τὴν πολυτελῆ ὕλην αὐτοῦ τοῦ ναοῦ, ἀπὸ τὰ λαμπρὰ μάρμαρα καὶ στήλας τῶν τοῦ Ζευξίππου λουτρῶν, καὶ ἄλλας ἐπιφανεῖς οἰκοδομὰς, ἀρχιτεκτονήσαντος τοῦ Χριστοδοῦλου. Δεύτερον, τὸ τοῦ Σουλτάν Παγιαζίτ, τὸ θαυμασιῶς οἰκοδομηθὲν περὶ τὸ 1498 ἔτος, ἐξ ὕλης συγκομιθείσης κατ' ἐκλογὴν ἀπὸ ὅλα τὰ ἀρχαῖα καὶ λαμπρὰ οἰκοδομήματα τῆς Κωνσταντινουπόλεως· εἰς τοῦτο πλεόν πάντων θαυμάζουσιν οἱ περιηγηταὶ εἰκοσι κίονας σπανίους, ὧν οἱ μὲν δέκα εἶναι ἀπὸ τὸ πολυθρῦλλοῦμενον χρῶμα πρασίνου ἀρχαίου, οἱ δὲ ἐξ ἀπὸ γρανίτην λίθον Αἰγυπτιακόν, καὶ οἱ λοιποὶ τέσσαρες ἀπὸ ἱασπίν, κολοσσώδεις ὅλοι τῷ ὕψει, μονόλιθοι. Τρίτον, τὸ τοῦ Πρώτου Σελίμ, κτισθὲν περὶ τὸ 1616, ἀπὸ ὕλην συγκομιθείσαν ὡς ἐπιτοπλείστην ἐκ τῶν ξειπιῶν τῆς παλαιᾶς Ἀλεξανδρείας καὶ Τρωάδος. Τὸ σχῆμα αὐτοῦ ἔξωθεν εἶναι μὲν ἄπλοον δι' ἑνὸς μόνου μεγάλου Τρούλλου, ἀλλ' ὠραῖον. Τέταρτον, τὸ τοῦ Σουλτάν Σουλεϊμάν τοῦ Α', ἀνεγερθὲν περὶ τὸ 1666, ἀπὸ ὕλην συναχθείσαν κατὰ μέγα μέρος ἐκ τοῦ ναοῦ τῆς Ἁγίας Εὐφημίας, τοῦ ἐν Χαλκηδόνι· θαυμάζεται τοῦτο ἰδιαιτέρως διὰ τέσσαρας μεγάλους ὑψηλοῦς κίονας ἀπὸ πορφυρίτην λίθον. Πέμπτον, τὸ τοῦ Σουλτάν Ἀχμέτ τοῦ Α'. (παριστανόμενον διὰ τῆς ἄνω τεταγμένης εἰκονογραφίας), ἀνεγερθὲν ἀδρότα

δαπάνῃ ἐπὶ τῆς μιᾶς πλευρᾶς τοῦ Ἱπποδρομίου περὶ τὸ 1610. Ὁ ἀναξ αὐτὸς τοσούτων ζῆλον καὶ ἐπιμέλειαν λέγεται ὅτι κατέβαλεν εἰς τὴν οἰκοδομήν, ὥστε κατὰ πᾶσαν Παρασκευὴν ἀπερχόμενος περὶ ἐκεῖσε συνειργάζετο μὲ τὴν κτίστας. Τὸ τέμενος τοῦτο λογιζεται παρά τινων ἢ μεγαλοπρεπεστάτη πασῶν τῶν ἐν Κωνσταντινουπόλει οἰκοδομῶν· ἔνδον αὐτοῦ, ἐπὶ τῶν τοίχων κύκλι, βλέπονται διακόσιοι πίνακες χρυσοῖ, περικκοσημένοι μὲ πολύτιμους λίθους, ἐπιγεγραμμένα δ' ἔχοντες Μωαμεθανῶν ἁγίων ὀνόματα. Ἐκτον, τὸ Σαχζαδὲ καλούμενον τέμενος, οἰκοδομηθὲν καὶ αὐτὸ τεχνικώτατα περὶ τὸ 1544 ὑπὸ Σουλεϊμάν τοῦ Πρώτου, εἰς μνήμην τοῦ ἀποθανόντος νέου, καὶ πλεόν τῶν ἄλλων ἡγαπημένου υἱοῦ αὐτοῦ Μεχμέτ, ὅπου καὶ τὸν ἐνταφίασεν. Ἑβδομον τὸ Ὄσμανιε, θεμελιωθὲν παρὰ Μεχμέτ τοῦ Ε', καὶ ὕστερον τελειωθὲν παρὰ τοῦ ἀδελφοῦ αὐτοῦ Ὄσμαν τοῦ Γ'. Ὀγδοον, τὸ μικρὸν μὲν, πάγκαλον δὲ, Λαλελί καλούμενον, κτισθὲν κατ' ὀρμαμαρμάρωσιν γλαφυρωτάτην, περὶ τὸ 1753, ὑπὸ τοῦ Σουλτάν Μαχμούτ τοῦ Α'. Ἐπὶ τῶν τοίχων ἔσθον αὐτοῦ ἐξήρτηνται δύο μέγιστοι πίνακες ὑφασμένοι, παριστώντες τὰς πόλεις Μέξαν καὶ Μεδινέ. Ἐννατον τάσσεται τὸ Γενί Τζαμί, ἀνεγερθὲν ὑπὸ τῆς μητρὸς τοῦ Δ'. Μεχμέτ· δέκατον, τὸ παρὰ τῆς τοῦ Β'. Μουσταφᾶ, πλησίον τῆς Ἀδριανουπόλεως πύλης· καὶ ἑνδέκατον, τὸ παρὰ τῆς τοῦ Γ'. Ἀχμέτ, ἀντικρὺ κατὰ τὴν Χρυσούπολιν. Ἐκτὸς τούτων ὑπάρχουσι περὶ τὰ 60 ἄλλα μικρότερα μὲν, ἀλλ' οὐχὶ εὐκαταφρόνητα· καὶ προσέτι ὑπὲρ τὰ 200 μικρὰ τζαμιά ἢ Μετζίτια. Ἐπεταί συνέχεια.

ΚΑΤΟΙΚΟΙ ΤΩΝ ΗΝΩΜΕΝΩΝ ΠΟΛΙΤΕΙΩΝ ΤΗΣ ΑΜΕΡΙΚΗΣ.

Ο ΠΛΗΘΥΣΜΟΣ τῆς ἐπικρατείας ταύτης αὐξάνει τακτικώτατα, 31 τοῖς ἑκατὸν εἰς δέκα ἔτη. Κατὰ τὴν ἀναλογίαν ταύτην ὁ πληθυσμὸς θέλει εἶσθαι, ἐν στρογγύλοις ἀριθμοῖς, τὸ 1850, 22,600,000· τὸ 1860, 30,200,000· τὸ 1900, 95,500,000.

Οἱ μὲν δούλοι κατὰ τὸ διάστημα τῆς ἐσχάτης δεκαετηρίδος ἠύξσαν περίπου 25 τοῖς ἑκατόν· οἱ δ' ἐλευθεροὶ 36 τοῖς ἑκατόν.

Τέσσαρες μόνον πόλεις τῶν Ἠνωμένων Πολιτειῶν ἔχουν ὑπὲρ τὰς 100,000 κατοίκων· τὸ Νεοβόρακον, 312,710· ἡ Φιλὰδελφεία, 258,832· ἡ Βαλτιμόρα, 102,313· καὶ ἡ Νέα Ἀυρηλία, 102,103. Δύο ἔχουν ὑπὲρ τὰς 50,000· ἡ Βοστόν, 93,383· καὶ ἡ Κιγκινιάττα, 46,338. Ἐπὶ δὲ ὑπὲρ τὰς 21,000· ἡ Βροσυκλὴν, 26,233· ἡ Ἀλβανία, 33,721· ἡ Καρολούπολις, 29,281· ἡ Οὐασινγκτόνια, 23,346· ἡ Πρὸνοια, 23,171· ἡ Λουισβίλλα, 21,210· καὶ τὸ Πιττσβούργον, 21,116.